

दानियलको पुस्तक - त्रिसट्टी नम्बर

मिलरका चार्टहरूभन्दा परे: इस्लाम, अनुसन्धानात्मक न्याय, र अन्तिम परीक्षा

Jeff Pippenger

2024-01-27

हामीलाई यो जानकारी दिइएको छ कि, “परमेश्वरले विलियम मिलरको मनलाई भविष्यवाणीहरूतर्फ निर्देशित गर्नुभयो र उहाँलाई प्रकाशको पुस्तकमा महान् ज्योति दिनुभयो।” मिलर जुन इतिहासको परिवेशमा उठाइएका थिए, त्यसले उहाँलाई प्रकाशको बाह्र, तेह्र, सोह्र, सत्र र अठार अध्यायहरूमा निहित “महान् ज्योति” बुझ्नबाट रोकेको थियो, किनकि ती अध्यायहरूले भविष्यवाणीका राज्यहरूको कार्यलाई पहिचान गराउँथे, जुन उहाँले आफ्नो ऐतिहासिक दृष्टिकोणबाट देख्न सक्नुभएन।

प्रकाशितवाक्यको पुस्तकसम्बन्धी मिलरलाई दिइएको ज्योति मण्डलीहरू, मोहरहरू र तुरहीहरूबारे थियो, र “तीन विपत्ति” भनेर चिनाइएका अन्तिम तीन तुरहीहरू नै हबक्कूकका दुई पाटीहरूमा चित्रित गरिएका छन्। प्रकाशितवाक्यको पुस्तकमा मिलरलाई दिइएको “महान् ज्योति” बाइबलीय भविष्यवाणीमा इस्लामको भूमिकासँग सम्बन्धित छ। तैपनि त्यो “महान् ज्योति” समेत उनको ऐतिहासिक परिवेशद्वारा सीमित थियो।

“एशियाका सात मण्डलीहरू ख्रीष्टको मण्डलीको उनको सात रूपहरूमा भएको इतिहास हुन्—उनका सबै बाङ्गाटिङ्गा र मोडहरूमा, उनका सबै समृद्धि र विपत्तिहरूमा—प्रेरितहरूका दिनदेखि लिएर संसारको अन्त्यसम्म। सात मोहोरहरू मण्डलीमाथि पृथ्वीका शक्तिहरू र राजाहरूका व्यवहारहरूको इतिहास हुन्, र त्यही अवधिभरि आफ्ना जनहरूको निम्ति परमेश्वरको संरक्षणको पनि इतिहास हुन्। सात तुरहीहरू पृथ्वीमाथि, अर्थात् रोमी राज्यतन्त्रमाथि, पठाइएका सात विशिष्ट र घोर न्यायहरूको इतिहास हुन्। अनि सात कचौराहरू पापल रोममाथि पठाइएका अन्तिम सात विपत्तिहरू हुन्। यिनीसँग मिश्रित गरी अरू धेरै घटनाहरू पनि छन्, जो सहायक प्रवाहहरूझैं यसमा बुनेका छन्, र भविष्यवाणीको महान् नदीलाई परिपूर्ण पाउँदै जान्छन्, यहाँसम्म कि अन्ततः यो समग्रता हामीलाई अनन्तताको महासागरमा पुर्‍याएर टुङ्गिन्छ।”

“मेरो विचारमा, प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाको भविष्यवाणीको योजना यही हो। अनि जसले यस पुस्तकलाई बुझ्न चाहन्छ, उसले परमेश्वरको वचनका अन्य अंशहरूको गहन ज्ञान राख्नुपर्छ। यस भविष्यवाणीमा प्रयोग गरिएका रूपक र उपमाहरू सबै त्यहीँ स्पष्ट गरिएका छैनन्; बरु तिनीहरू अन्य अगमवक्ताहरूमा भेटिनुपर्छ र धर्मशास्त्रका अन्य खण्डहरूमा व्याख्या गरिनुपर्छ। यसैले, कुनै एक अंशको स्पष्ट ज्ञान प्राप्त गर्नसमेत, परमेश्वरले समग्रको अध्ययन गर्ने अभिप्राय राख्नुभएको छ भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ।” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ध्यान दिनुहोस् कि मिलरले अन्तिम सात विपत्तिहरूलाई पोपीय रोममाथिका सात न्यायहरूका रूपमा बुझेका थिए। पोपीय रोमलाई एउटा घातक घाउ दिइएको थियो, जुन निको पारिनु थियो, भन्ने कुरा उनले बुझ्न सकेनन्। उनले सात तुरहीहरूलाई “पृथ्वीमाथि, अथवा रोमी राज्यमा पठाइएका सात विशेष र गम्भीर न्यायहरूको इतिहास” भनेर चिने, तर मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमका राज्यहरूबीचको भिन्नता पहिचान गर्न उनी असमर्थ रहे। यसकारण, पहिलो चार तुरहीहरू र अन्तिम तीन तुरहीहरूबीचको भिन्नता देख्ने उनको क्षमता सीमित रह्यो।

मिलरले रोममाथि ल्याइएका न्यायहरू आइतबारको पालनलाई जबरजस्ती लागू गरिएको कार्यप्रति परमेश्वरको प्रतिक्रिया हुन् भन्ने कुरा चित्र्न सकेनन्, किनकि मिलरवादीहरू आफ्नै इतिहासको त्यो कालखण्डमा अझै आइतबारकै उपासनामा थिए। रोममाथिका ती तुरहीहरू न्याय हुन् भन्ने कुरा चित्र्नमा मिलर सही थिए, तर ती न्यायहरू ल्याइनुको विशिष्ट कारण के थियो, साथै पहिलो चार र अन्तिम तीन तुरहीहरूबीचको भेद के थियो भन्नेबारे उनको बुझाइ सीमित थियो, वा अस्तित्वहीन नै थियो। त्यस्तो सीमित दृष्टिकोणका साथ पनि, इस्लामका तीन हाथहरूको “रत्न” अझै पनि

परमेश्वरको हातद्वारा निर्देशित गरिएका चार्टहरूमा समावेश थियो, र त्यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन।

प्रकाशित विवेकले अगमवाणीका “बुद्धिमान” विद्यार्थीलाई यो चित्र सक्षम बनाउँछ कि परमेश्वरले बाइबल लेख्ने पवित्र पुरुषहरूलाई केवल प्रेरणा मात्र दिनुभयो होइन, तर उहाँले King James Bible अनुवाद गर्ने पुरुषहरूको कार्यलाई पनि नियन्त्रित गर्नुभयो, र उहाँले विशेष रूपमा भन्नुहुन्छ कि दुई पवित्र चार्टहरूको निर्माणमा पनि उहाँले यही प्रकारको दैवी पर्यवेक्षण प्रयोग गर्नुभयो।

पाँचौँ, छैटौँ र सातौँ तुरहीहरू (इस्लाम) सम्बन्धी मिलरको “रत्न” अन्तिम दिनहरूमा दस गुणा अझ उज्ज्वल रूपमा चम्कन्छ, किनकि यसले अन्तिम मध्यरात्रिको पुकारको विषयलाई पहिचान गराउँछ। मिलराइट इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको विषय भविष्यसूचक अवधिहरूको समाप्तिको मिति थियो, र यस अर्थमा अन्तिम दिनहरूको “मध्यरात्रिको पुकार” सन्देश (जुन तेस्रो विपत्तिको इस्लाम सम्बन्धी सन्देश हो) अक्टोबर 22, 1844 को मितिद्वारा पूर्वछायित गरिएको छ। मिलराइट इतिहासमा त्यो मितिले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थालाई पूर्वछाया गर्दछ, र अक्टोबर 22, 1844 तथा आइतबारको व्यवस्था दुवै क्रूसद्वारा पूर्वछायित गरिएका थिए, जुन ख्रीष्टको विजयी प्रवेशको समापन थियो।

पाँचौँ, छैटौँ र सातौँ तुरही (इस्लाम) सम्बन्धी मिलरको “रत्न” अन्तिम दिनहरूमा दस गुणा अझ उज्ज्वल रूपमा चम्कन्छ, किनकि यसले इस्लामलाई अन्तिम-दिनको सुधारात्मक आन्दोलनको विषयसँग सहमतिमा पहिचान गराउँछ, जुन तेस्रो हायको इस्लाम हो। यसकारण, एक सय चौवालीस हजारको अन्तिम सुधारात्मक आन्दोलनको विषयको रूपमा, यसलाई अघिल्ला प्रत्येक सुधारात्मक आन्दोलनका विषयद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ—चाहे त्यो ख्रीष्टको सुधारात्मक आन्दोलनमा “पुनरुत्थान” को विषय होस्, मिलरवादीहरूको इतिहासमा “भविष्यवाणीसम्बन्धी समय” को विषय होस्, दाऊदको सुधारात्मक आन्दोलनमा “परमेश्वरको सन्दूक” को विषय होस्, वा मोशाको सुधारात्मक आन्दोलनमा “करार” को विषय होस्।

चाहे क्रूसको घटना होस्, अक्टोबर २२, १८४४ को मिति होस्, वा सुधारवादी आन्दोलनहरूका विविध विषयहरू—प्रत्येक मिति र प्रत्येक विषयले त्यस समयको पुस्ताका लागि जीवन-मरणको परीक्षात्मक प्रश्नको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। इस्लामका तीन “Woes” सम्बन्धी मिलरको “रत्न” जीवन-मरणको परीक्षात्मक प्रश्न हो, जसरी दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा “तेल” को सन्दर्भमा चित्रित गरिएको छ। आफ्नो स्वप्नको आरम्भमा मिलरका रत्नहरू सूर्यज्झं चम्केका थिए, तर स्वप्नको अन्त्यमा तिनले “दस गुणा बढी तेजस्वी” रूपमा चम्के। मिलरका रत्नहरू मिलेराइटहरूको इतिहासमा मट्टितेल (बत्ती बाल्ने तेल) जस्तै थिए, तर आज ती रत्नहरू रकेट इन्धन हुन्!

मिलेराइटहरूले दोस्रो हायको इस्लामसम्बन्धी समय-अगमवाणीलाई बुझे र त्यसलाई सही रूपमा लागू गरे, जुन ११ अगस्ट, १८४० मा पूरा भयो; तर तेस्रो हाय, जो सातौँ तुरही हो, सम्बन्धी तिनीहरूको समझले तेस्रो हायलाई बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यमाथिको न्यायको रूपमा आइरहेको देख्न सकेन, किनकि तिनीहरूले पाँचौँ राज्य देखेनन्, बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्य त झन् परैको कुरा हो। तैपनि, प्रकाशको पुस्तकबारे मिलेराइटलाई दिइएको “महान् ज्योति” अन्तिम दिनहरूको “मध्यरात्रिको पुकार” मा दस गुणा अझ उज्यालो गरी चम्कनुपर्छ।

हबककका दुई पाटीहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यहरू मूलतः ती सत्यहरू हुन्, जो बितेको इतिहासमा पूरा भएका थिए। ती चार्टहरू ती समय-सम्बन्धी अगमवाणीहरूमा आधारित छन्, जसलाई सङ्कलन गर्न मिलर निर्देशित भएका थिए, र ती सबै समय-अगमवाणीहरू 1844 सम्ममा समाप्त भइसकेका थिए। ती समय-अगमवाणीहरू अन्तिम दिनहरूमा अझ उज्ज्वल रूपमा चम्कनेछन्, किनकि तिनीहरू आज पनि मिलेराइट इतिहासमा जत्तिकै शुद्ध ठहरिनेछन्; तर अन्तिम दिनहरूका लागि तिनमा कुनै प्रत्यक्ष समय-पूर्वकथनहरू छैनन्। तथापि, तिनीहरूले अतीतमा प्रतिनिधित्व गरेका इतिहासहरूका दोहोरिने अगमवाणीगत प्रतिरूपहरू प्रदान गर्छन्, तर मिलरका केही रत्नहरूसँग भविष्यसम्बन्धी पूर्वकथनहरू प्रत्यक्ष रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

१८४४ मा आरम्भ भएको स्वर्गीय पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको कार्य, त्यो कार्य पूरा नभएसम्म निरन्तर रहन्छ। तेईस सय दिनको भविष्यवाणी, र त्यसले संकेत गरेको शुद्धीकरणको कार्य, Ulai र Hiddekel नदीहरूका सम्बन्धमा Sister White ले उल्लेख गरेझैं, अझै पनि “पूरा हुने प्रक्रियामा” छ; यसैले उक्त भविष्यवाणीको परिपूर्ति संसारको अन्त्यसम्बन्धी छ।

“दानिएलले परमेश्वरबाट प्राप्त गरेको ज्योति विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। उलै र हिदेकेलका किनारामा, शिनारका ती महान् नदीहरूका छेउमा, उनले देखेका दर्शनहरू अहिले परिपूर्तिको प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै पूरा हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 112.

दानिएल अध्याय सात र आठका दर्शनका ती अंशहरू, जो ती दुईवटा तालिकामा छन्, अझै भविष्यकै हुन्, किनकि ती दुवैले ख्रीष्टको पवित्रस्थानसम्बन्धी सेवाकर्मलाई पहिचान गराउँछन्। तैपनि, ती दुई अध्यायहरूमा रहेको बाइबलीय अगमवाणीका राज्यहरूको इतिहास पोपीय रोमले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्दा अन्त हुन्छ। “हातबिनै पहाडबाट काटिएको” “ढुङ्गा”, र दानिएल दुईको आठौँ राज्य, अझै भविष्यकै हुन्। तर दानिएल अध्याय दुई, सात र आठको सम्बन्धमा तालिकाहरूमा प्रस्तुत गरिएको अधिकांश कुरा पूरा भइसकेको छ।

पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको कार्य, र इस्लामको तेस्रो हाय, मूलतः ती दुई विषयहरू हुन् जसले मिलेराइटहरूको समयपछिको भविष्यवाणीमूलक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती दुई विषयहरूसँगै, अन्तिम-दिनको इतिहास पनि समावेश छ, जसको प्रतीकात्मक प्रस्तुति तब देखाइन्छ जब दुईवटा चार्टहरूलाई एउटै रेखामाथि एकसाथ ल्याइन्छ। जब त्यसो गरिन्छ, पहिलो चार्टमा प्रस्तुत 1843 को पहिलो निराशाले दोस्रो चार्टमा आफ्नो सच्याइ पाउँछ। तिनीहरू दुवैले मिलेर सात गर्जनहरूको “लुकेको इतिहास” उत्पन्न गर्छन् र त्यसको परिचय गराउँछन्, जुन अहिले येशू ख्रीष्टको प्रकाशको उन्मोचनसँग सम्बन्धित भएर उन्मोचित हुँदैछ।

त्यो “लुकेको इतिहास” “सत्य”माथि संरचित छ, जुन तीन हिब्रू अक्षरहरू हुन्, जो एकसाथ जोडिँदा “सत्य” भन्ने शब्द बन्छ। यो शब्द हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरद्वारा बनाइएको हो, र यसले येशूलाई केवल सत्यको रूपमा मात्र होइन, अल्फा र ओमेगाको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो “लुकेको इतिहास” निराशाबाट आरम्भ हुन्छ र निराशामै अन्त्य हुन्छ, अनि यसको बीचमा विद्रोह छ, किनकि “तेह” त्यस्तो संख्या हो जसले विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पहिलो चार्टमा चित्रित १८४३ सालले पहिलो निराशा र ढिलाइको समयको आगमनलाई चिन्हित गर्दछ। त्यो ढिलाइको समयले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको आगमनतर्फ डोर्‍याउँछ, जहाँ मूर्ख कन्याहरूको विद्रोह प्रकट हुन्छ। त्यसपछि मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश अन्तिम निराशासम्म घोषणा गरिन्छ। मध्यरात्रिको पुकारको त्यो “गुप्त इतिहास” अन्तिम दिनहरूमा पुनः दोहोरिन्छ (अक्षरशः त्यही रूपमा)।

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमान् थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष अनुप्रयोग यही समयसँग सम्बन्धित छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ठीक रूपमा बुझ्नेमा, अघिल्लो कथनले यो पहिचान गराउँछ कि अन्तिम दिनहरूमा मूर्ख वा बुद्धिमती कुँवारीमध्ये कुनै एक हुने सम्भावना भएको मानिसहरूको एकमात्र समूह त्यही हो, जो निराशा भोगेको समूहभित्र पर्दछ। त्यही निराशाले ढिलाइको समय उत्पन्न गर्दछ, र “अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ” भन्ने दृष्टान्त त्यही निराशाबाट आरम्भ हुने ढिलाइको समयमा कुँवारीहरूभित्र आन्तरिक रूपमा उत्पन्न भएका प्रभावहरूमाथि आधारित छ। शहरको सडकमा “दुई साक्षीहरू” लाई मारिदिएको, र तिनीहरूलाई मृत्युको उपत्यकामा मृत, सुक्खा हड्डीहरूमा परिणत गरिदिएको त्यो निराशा जुलाई 18, 2020 मा घटित भयो। समग्र रूपमा हेर्दा, एडभेन्टवाद त्यही निराशासँग संलग्न थिएन। बरु,

“दुई साक्षीहरू” सडकमा मारिएर लम्पसार परिरहँदा, तिनीहरूले त्यो असफल भविष्यवाणीको उत्सव मनाए।
“अक्षरशः” भन्नुको अर्थ “अक्षरशः” नै हो।

मिलराइट इतिहासमा, पहिलेका करारका जनहरू (प्रोटेस्टान्टवाद) ले १८४३ को असफल भविष्यवाणी (पहिलो निराशा) मनाए, र त्यही बिन्दुमा प्रोटेस्टान्टहरूले आफ्नो परीक्षात्मक जाँच-अवधिको सीमारेखा पार गरे। यो जाँच-अवधि ११ अगस्त, १८४० मा आरम्भ भएको थियो, जब दोस्रो धिक्कार (इस्लाम) को समय-भविष्यवाणी पूरा हुँदा प्रकाश १० को शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरित भए। पहिलो निराशामा प्रोटेस्टान्टहरूले समय-भविष्यवाणी अस्वीकार गरे, किनकि उक्त त्रुटिपूर्ण भविष्यवाणीले तिनीहरूलाई अबउप्रान्त सत्यको खोजी नगर्ने एउटा बहाना प्रदान गर्‍यो। मिलराइट इतिहासका सबै मार्गचिन्हहरूको विषयवस्तु “समय-भविष्यवाणी” थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, प्रकाश १८ को स्वर्गदूत तेस्रो धिक्कार (इस्लाम) को भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा अवतरित भए। अन्तिम दिनहरूका सबै मार्गचिन्हहरूको विषय इस्लाम नै हो। पहिलो निराशाले पहिलेको करारका मानिसहरूको एक शुद्धीकरणको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ, किनकि त्यसपछि पहिलेको करारका मानिसहरूलाई सत्यको खोजी अबउप्रान्त नगर्नका लागि एक बहाना प्रदान गरियो। त्यसपछि अन्तिम दिनहरूका “कुमारीहरू” का लागि परीक्षाको समय प्रारम्भ भयो, किनकि स्वर्गदूतको अवतरणसँग आरम्भ भएको पहिलेको करारका मानिसहरूको परीक्षा पहिलो निराशामा समाप्त भयो। यसरी, कुमारीहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूको परीक्षा आरम्भ भयो, र परीक्षाको त्यो प्रक्रिया अन्ततः कुमारीहरू मूर्ख हुन् वा बुद्धिमान्, सो प्रकट गर्नेछ।

पहिलो र अन्तिम निराशाबीच मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश अवस्थित छ। मिलेरवादीहरूका लागि मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको विषय “समय” थियो, र अन्तिम दिनहरूमा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको विषय “इस्लाम” हो। मिलरको सपनामा उनी एउटा ठूलो पुकारद्वारा ब्यूँझाइन्छन्, र त्यस समयमा उनका रत्नहरू पहिले चम्किएका भन्दा दस गुणा बढी उज्याला चम्कन्छन्। चित्रपटहरूमा रहेका ती रत्नहरू, जसले प्रत्यक्ष रूपमा अन्तिम दिनहरूको एउटा भविष्यवाणीलाई पहिचान गराउँछन्, इस्लाम र अनुसन्धानात्मक न्याय हुन्। त्यसकारण, मध्यरात्रिको पुकारको “सन्देश” र अनुसन्धानात्मक न्यायद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “अनुभव” का परीक्षाहरू पहिलेका करारका जनहरूका लागि होइनन्, तर तिनीहरूका लागि हुन्, जसले आफूलाई अन्तिम कुमारीहरू भएको दाबी गर्छन्।

दुवै चार्टहरूलाई एकसाथ ल्याउँदा उत्पन्न हुने चित्रणले, जसले पहिलोदेखि अन्तिम निराशासम्मको इतिहासलाई पहिचान गर्दछ, यो देखाउँछ कि जुन समयमा सात गर्जनहरूको “लुकेको इतिहास” घटित भइरहेको हुन्छ, त्यसै समयमा अनुसन्धानात्मक न्यायको अन्तिम कार्य सम्पन्न भइरहेको हुन्छ। त्यो अन्तिम कार्य एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य हो, र यो दानिएल नौका “कष्टकर समयहरू” को अवधिमा, प्रकाश ११ मा जातिहरू क्रोधित बनाइएका बेला, प्रकाश अध्याय ७ का “चार वायुहरू” रोकिएका बेला, यशैया अध्याय २७ को “पूर्वीय वायुको दिनमा प्रचण्ड वायु रोकिएको” समयमा, र संसारमाथि “मुक्त हुन र मृत्यु तथा विनाश ल्याउन खोजिरहेको क्रोधित घोडा” को संयमन भइरहेको बेला घटित हुन्छ। यी सबै अगमवाणीका साक्षीहरूले, पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएझैं, तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

हबकूकका दुई पवित्र चार्टहरूका ती तीन मुख्य तत्त्वहरू, जसले चार्टहरूको प्रकाशनपछिका भविष्यका घटनाहरूलाई विशेष रूपमा सम्बोधन गर्छन्, ती हुन्—एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइनु, इस्लाम, र दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको परिपूर्ति। यी चार्टहरूले “अनुभव” र “सन्देश” दुवैको एउटा परीक्षा तथा छाप लगाइने प्रक्रिया पहिचान गर्छन्। एउटा मूर्ख कुँवारीका लागि आवश्यक अनुभव हो—“तिमीहरूभित्र ख्रीष्ट, महिमाको आशा”, जसले एक लाख चवालीस हजारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सिद्धतालाई जनाउँछ।

युगयुगान्तदेखि र पुस्तौँपुस्तादेखि लुकाइएर रहेको त्यो रहस्य पनि, तर अब उहाँका सन्तहरूलाई प्रकट गरिएको छ; जसलाई परमेश्वरले अन्यजातिहरूका बीचमा यस रहस्यको महिमाको धन कस्तो छ भनी प्रकट गराउन चाहनुभयो; जो तिमीहरूमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, महिमाको आशा: जसलाई हामी प्रचार गर्दछौं, हरेक मानिसलाई चेतावनी दिँदै, र हरेक मानिसलाई सबै ज्ञानमा शिक्षा दिँदै; ताकि हामी हरेक मानिसलाई ख्रीष्ट येशूमा सिद्ध

रूपमा उपस्थित गराउन सकौं। कलस्सी १:२६-२८।

एक लाख चवालीस हजारलाई “कैद” बाट बाहिर आएका मानिसहरूको एउटा समूहका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। प्रकाशको पुस्तकमा प्रत्यक्ष रूपमा प्रस्तुत गरिएको कैद भनेको साढे तीन दिनसम्म सडकमा मरेका अवस्थामा रहनु हो, जसरी प्रकाश अध्याय एघारमा प्रस्तुत गरिएको छ। प्रतीकात्मक मृत्युको कैदले लैव्यवस्था छब्बीसका “सात समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यस कैदले पश्चात्तापको प्रकटतालाई अपेक्षा गर्दछ, जसरी अध्याय नौमा दानियलको प्रार्थनाद्वारा चित्रित गरिएको छ।

जब मृत सुकेका हड्डीहरू फेरि जीवनमा ल्याइन्छन्, तब तिनीहरू तुरुन्तै “ध्वजा”का रूपमा उठाइन्छन्। मृत्युको अवस्थामा तिनीहरूको भित्र ख्रीष्ट हुनुहुन्नथ्यो, अर्थात् महिमाको आशा। तिनीहरूको आवश्यक पश्चात्तापको एक भाग यो थियो कि तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा हिँडेका थिए, र परमेश्वरले पनि तिनीहरूको विरुद्धमा हिँड्नुभएको थियो भन्ने कुरा स्वीकार गर्नु। जब तिनीहरूले अगमवाणीमा पहिचान गरिएका आवश्यकताहरू पूरा गर्छन्, तब ख्रीष्ट “आफ्नो मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहुन्छ”, र त्यसपछि उठाइने ध्वजाको सदस्य हुन आवश्यक पर्ने “अनुभव” प्राप्त हुन्छ।

जब दुईवटा चार्टहरूलाई एकसाथ ल्याइन्छ, तब दृष्टान्तस्वरूप देखाइने “अनुभव” स्वर्गीय पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको अन्तिम कार्यद्वारा सम्पन्न हुन्छ। त्यो “अनुभव” “mareh” दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन “प्रकट रूप” को दर्शन हो। आवश्यक पर्ने “सन्देश” भविष्यसूचक इतिहाससम्बन्धी “chazon” दर्शन हो। त्यो “सन्देश” तेस्रो धिवकारको इस्लामद्वारा ल्याइने, विद्रोही संसारमाथि परमेश्वरको आसन्न न्यायको सन्देशको रूपमा पहिचान गरिएको छ।

सन् १८५६ मा, प्रभुले एडभेन्टादभित्र आध्यात्मिक यरूशलेमको पुनर्निर्माणलाई समाप्त गर्न खोज्नुभयो। सन् १७९८ देखि १८४४ सम्म तीन स्वर्गदूतहरूको आगमनअन्तर्गत, मिलरको स्वप्नमा “रत्नहरू” को रूपमा चित्रित जगहरूमाथि मिलराइट मन्दिर निर्माण गरिएको थियो, जसलाई अग्रदूतहरूको दुई चार्टहरू (१८४३ र १८५०) मा रहेका ती भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसले हबक्कूक अध्याय २ लाई पूरा गर्यो। त्यसपछि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई उहाँको सातौँ-दिनको शबाथ-व्यवस्थाको पर्खाल खडा गर्न डोर्याउनुभयो, र “हिँड्ने बाटो” को काम समाप्त गर्न प्राचीन इस्राएलका “पुराना मार्गहरू” तर्फ उनीहरूलाई फर्काउनुभयो। तर, त्यो पुरानो मार्गमा एउटा सिद्धान्त, एउटा भविष्यवाणी, समावेश थियो, जुन तिनीहरूको परीक्षा गर्न र तिनीहरूलाई अलग पार्नका लागि अभिप्रेत गरिएको थियो। सन् १८६३ मा, एडभेन्टाद “सात पटक” को परीक्षामा असफल भयो, र लाओडिसियाको उजाडस्थानमा भौतारिन थाल्यो।

२२ अक्टोबर, १८४४ ले शीघ्रै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र आइतबारको व्यवस्थामा दानिएलद्वारा पहिचान गरिए अनुसार क्लेशपूर्ण समयमा सडक र पर्खाल पूरा गर्ने उनन्चास वर्षहरूले प्रतिनिधित्व गरेको कार्य सम्पन्न हुनेछ।

यसकारण जान र बुझ, कि यरूशलेमलाई पुनःस्थापित गर्न र निर्माण गर्न आज्ञा निस्केको समयदेखि अभिषिक्त राजकुमारसम्म सात हप्ता र बासठी हप्ता हुनेछन्; सडक फेरि बनाइनेछ, र पर्खाल पनि, सङ्कटपूर्ण समयमा समेत। दानिएल ९:२५.

सबै अगमवक्ताहरू एकअर्कासँग सहमत छन्, र दानिएलका “सङ्कटकाल” लाई पनि हामीले विचार गरिरहेकै Early Writings को उक्त अंशमा पहिचान गरिएको छ।

“त्यस समयमा, जब मुक्तिको कार्य समाप्तिर जाँदै हुनेछ, पृथ्वीमाथि संकट आउँदै हुनेछ, र जातिहरू क्रोधित हुनेछन्, तापनि तिनीहरूलाई यसरी नियन्त्रणमा राखिनेछ कि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा नपरोस्। त्यस समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, आउनेछ, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो स्वरलाई शक्ति प्रदान गर्नेछ, र सन्तहरूलाई त्यो अवधिमा अडिग रहन तयार पार्नेछ जब अन्तिम सात विपत्तिहरू

खन्याइनेछन्।" Early Writings, 85.

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।

“जबसम्म सत्यको दावा गर्नेहरू शैतानको सेवा गरिरहन्छन्, तबसम्म त्यसको नरकीय छायाले परमेश्वर र स्वर्गतर्फका तिनीहरूको दृष्टि अवरुद्ध पारिरहनेछ। तिनीहरू तिनीहरूजस्तै हुनेछन् जसले आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाएका छन्। तिनीहरूले अनन्त वास्तविकताहरू देख्न सक्दैनन्। परमेश्वरले हाम्रो लागि तयार गर्नुभएको कुरा जकरिया, अध्याय ३ र ४, तथा ४:१२-१४ मा यसरी प्रस्तुत गरिएको छ: ‘अनि मैले फेरि उत्तर दिएर उसलाई भनें, यी दुई सुनका नलीहरूद्वारा आफैंबाट सुनौलो तेल खन्याउने यी दुई जैतूनका हाँगाहरू के हुन्? अनि उसले मलाई उत्तर दिएर भन्यो, के तिमीलाई यी के हुन् भन्ने थाहा छैन? अनि मैले भनें, होइन, मेरा प्रभु। तब उसले भन्यो, यी ती दुई अभिषिक्त जन हुन्, जो सारा पृथ्वीका प्रभुको सामु उभिएका छन्।”

“परमप्रभु स्रोतसाधनहरूले परिपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँमा कुनै प्रकारका साधनहरूको अभाव छैन। हाम्रो विश्वासको कमी, हाम्रो सांसारिकता, हाम्रो हलुका वचन, हाम्रो अविश्वास, जो हाम्रो वार्तालापमा प्रकट हुन्छ, यही कारणले अन्धकारका छायाहरू हामीमाथि जम्मा हुन्छन्। ख्रीष्ट वचन वा चरित्रमा त्यस पूर्णतः मनोहर, र दस हजारमध्ये सबैभन्दा श्रेष्ठको रूपमा प्रकट हुनुभएको छैन। जब आत्मा आफूलाई व्यर्थतामा उचाल्नमै सन्तुष्ट हुन्छ, तब परमप्रभुको आत्माले त्यसका निम्ति थोरै मात्र गर्न सक्नुहुन्छ। हाम्रो अदूरदर्शी दृष्टिले छाया त देख्छ, तर त्यसपछाडिको महिमा देख्न सक्दैन। स्वर्गदूतहरूले चार वटै बतास थामिरहेका छन्, जसलाई एउटा क्रोधित घोडाले फुत्किएर सारा पृथ्वीको सतहमाथि दौडिन खोज्दै, आफ्नो मार्गमा विनाश र मृत्यु बोकेर लैजाने रूपमा चित्रित गरिएको छ।”

“के हामी अनन्त संसारकै संचारमा निदाइरहनेछौं? के हामी जड, चिसो, र मृतप्राय हुनेछौं? ओहो, यदि हाम्रा मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र श्वास उहाँका जनहरूमाथि फुकाइयोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिन सक्न् र जीवित होऊन्। हामीले देख्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका संकीर्ण छ। तर जब हामी त्यो संकीर्ण ढोकाबाट प्रवेश गर्छौं, त्यसको विशालता असीम हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.